

Р. С. Козьяков

начальник

Головного управління Національної поліції
в Кіровоградській області

СИСТЕМА СУБ'ЄКТІВ КОНТРОЛЬНО-НАГЛЯДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

У статті визначено систему суб'єктів контрольно-наглядової діяльності в структурі Національної поліції, до числа яких віднесено: а) підрозділи превентивної діяльності; б) патрульна поліція; в) кримінальна поліція; г) поліція охорони (щодо охорони об'єктів права державної власності). Систематизовано суб'єктів контрольно-наглядової діяльності в органах Національної поліції за: видом органу (підрозділу) Національної поліції; організаційно-правовим статусом органів (підрозділів) поліції; визначеністю об'єкта адміністративного нагляду органу (підрозділу) поліції; сферою суспільних відносин. Здійснено структурування зазначених суб'єктів за організаційно-правовим статусом на такі, що: а) функціонують у складі територіальних органів поліції (підрозділи превентивної діяльності, підрозділи кримінальної поліції); б) мають статус міжрегіональних територіальних органів поліції (патрульна поліція, поліція охорони). Встановлено, що за ознакою визначеності об'єкта адміністративного нагляду суб'єкти контрольно-наглядової діяльності в Національній поліції поділяються на таких, які: а) здійснюють контрольно-наглядову діяльність стосовно невизначеного кола піднаглядних об'єктів (щодо обов'язку дотримання загальних паспортних, протипожежних, санітарних, митних правил, правил дорожнього руху); б) здійснюють нагляд за дотриманням ліцензійно-дозвільних вимог, встановлених відносно визначеного кола піднаглядних об'єктів. Визначено поняття суб'єктів контрольно-наглядової діяльності в Національній поліції України як системи органів (підрозділів) Національної поліції, наділених публічно-сервісними та юрисдикційними повноваженнями, які реалізують у встановленому законом порядку правоохоронні функції, шляхом перевірки відповідності фактичного стану підконтрольного об'єкта вимогам правових актів, з метою недопущення або своєчасного виявлення та усунення порушень законодавства.

Ключові слова: контрольно-наглядова діяльність, Національна поліція, підрозділи превентивної діяльності, патрульна поліція, кримінальна поліція, поліція охорони.

Постановка проблеми. Контрольно-наглядова діяльність виступає в якості складного правового феномену, особливості якого досліджуються в рамках науки адміністративного права, представляє один із центральних елементів публічного управління. Однією з її важливих специфічних рис слугує те, що процес реалізації контрольно-наглядової діяльності здійснюється спеціальними суб'єктами, наділеними відповідними контрольно-наглядними повноваженнями.

Проблема визначення поняття, системи та особливостей функціонування суб'єктів контрольно-наглядової діяльності посідає ключове місце в науці адміністративного права, є предметом тривалої наукової дискусії. З одного боку, вирішення зазначеного питання, ніби то, видається очевидним, оскільки встановлення кола суб'єктів контрольно-наглядової діяльності

та окреслення меж їх компетенції знаходиться у віданні нормотворця, а відтак – закріплюється у правових актах. З іншого боку, переконливою виглядає позиція тих учених, які вважають, що суттєвою ознакою контрольно-наглядової діяльності є розуміння правового механізму, завдяки якому відбувається досягнення поставленої мети та виконання завдань публічного управління [1, с. 124].

Разом з тим, законодавець також не виробив чіткого та однозначного підходу до визначення у спеціальному законодавчому акті кола суб'єктів контрольно-наглядової діяльності в публічному управлінні та обсягу їх компетенції в процесі реалізації контрольно-наглядних повноважень. Тож, зазначена сукупність проблемних питань обумовлює обрану автором тему дослідження.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Теоретико-правові підходи щодо систематизації суб'єктів контрольно-наглядової діяльності в публічному адмініструванні знайшли відображення в роботах В.Б. Авер'янова, О.І. Безпалової, А.В. Денисової, О.В. Джафарової, І.Б. Мачуської, О.А. Петренка, Р.С. Свистовича, І.О. Сквірського, О.В. Сукманової, С.О. Шатрави, Х.П. Ярмакі. Але в той же час, потребують подальшого осмислення наукові підходи щодо визначення поняття, системи та особливостей суб'єктів контрольно-наглядової діяльності в Національній поліції України.

Формування цілей статті (постановка завдання). Мета дослідження полягає у тому, щоб на основі наукових джерел, а також чинного адміністративного законодавства у сфері організації та здійснення контрольно-наглядової діяльності органів публічного адміністрування, визначити поняття суб'єктів контрольно-наглядової діяльності в Національній поліції України, а також здійснити їх систематизацію.

Виклад основного матеріалу. Наміри врегулювати питання щодо систематизації суб'єктів контрольно-наглядової діяльності в публічному адмініструванні знайшли відображення лише в Законі України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності», яким визначено правові та організаційні засади, основні принципи і порядок здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, повноваження органів державного нагляду (контролю), їх посадових осіб і права, обов'язки та відповідальність суб'єктів господарювання під час здійснення державного нагляду (контролю) [2].

У той же час, коментований законодавчий акт не позбавлений принципових недоліків щодо здійснення контролю та нагляду у сфері господарської діяльності.

Слід констатувати, що в процесі розроблення категоріального апарату, законодавець не здійснив спроби розмежувати поняття контролю та нагляду, використовуючи зазначені терміни як єдине ціле. Саме тому, невирішеність цього принципового питання справила негативний вплив на визначення кола суб'єктів контролю та нагляду у сфері господарської діяльності та уточнення змісту їх повноважень, адже цілком очевидно, що відмінності правової природи контролю та нагляду створюють передумови для уточнення повноважень контрольних та наглядових органів.

Наприклад, частина 1 статті 8 цього Закону визначає повноваження органу державного наг-

ляду (контролю) у сфері здійснення господарської діяльності, а саме:

- вимагати від суб'єкта господарювання усунення виявлених порушень вимог законодавства;

- вимагати припинення дій, які перешкоджають здійсненню державного нагляду (контролю);

- відбирати зразки продукції, призначати експертизу, одержувати пояснення, довідки, документи, матеріали, відомості з питань, що виникають під час державного нагляду (контролю), у випадках та порядку, визначених законом;

- надавати (надсилати) суб'єктам господарювання обов'язкові для виконання приписи про усунення порушень і недоліків;

- застосовувати санкції до суб'єктів господарювання, їх посадових осіб та вживати інших заходів у межах та порядку, визначених законом [2].

Аналіз вищевказаної норми дає підстави висловити принципові зауваження щодо її змісту.

По-перше, правова конструкція «повноваження органу державного нагляду (контролю)», на наш погляд, є неточною, оскільки юридично некоректним є ототожнення контрольних та наглядових органів у сфері господарської діяльності, наділених різною компетенцією. Наприклад, навряд чи доцільно приводити до єдиного знаменника наглядові функції прокуратури у сфері господарської діяльності, якими зазначений правоохоронний орган наділений відповідно до Закону України «Про прокуратуру» [3] та, наприклад, контрольні повноваження центрального органу виконавчої влади, що здійснює ліцензування у сфері господарської діяльності.

Друге зауваження є логічним продовженням першого, оскільки стосується змішування як контрольних, так і наглядових повноважень в одній нормі закону. Для цього пропонуємо звернути увагу на зміст наступного повноваження: «вимагати від суб'єкта господарювання усунення виявлених порушень вимог законодавства». Представляється, що в даному випадку йдеться про суто контрольне повноваження, оскільки повноваженнями щодо виявлення порушень законності в процесі здійснення управлінської діяльності можуть бути наділені виключно контрольні органи.

І навпаки, повноваження, яке стосується можливості застосування санкцій до суб'єктів господарювання може бути розцінене нами як суто наглядове, властиве для компетенції суб'єктів нагляду в публічному управлінні.

Саме тому, в контексті дослідження суб'єктів контрольно-наглядової діяльності в Національ-

ній поліції, актуальним, на сьогоднішній день, питанням науки адміністративного права є аналіз фундаментальних теоретико-правових підходів до визначення місця та ролі суб'єктів контролю-наглядової діяльності в Національній поліції серед суб'єктів публічного управління, здійснення їх систематизації, виокремлення класифікаційних характеристик та з'ясування їх правової природи.

Проте, контроль-наглядова діяльність слугує головною, але не єдиною функцією органів публічного адміністрування. Відтак, актуалізується питання щодо виокремлення та характеристики окремої групи суб'єктів публічного управління, діяльність яких пов'язана з реалізацією контроль-наглядової функції.

Держава, – на думку професора В.Б. Авер'янова, – є одним із головних суб'єктів здійснення контрольної функції у суспільстві. Призначення державного контролю полягає в тому, що держава через певні організаційні форми і структури створює систему контролю, нагляду, перевірки виконання чинних норм і правил, усунення та недопущення відхилень від визначених параметрів [4, с. 40]. Повністю підтримуючи позицію професора В.Б. Авер'янова, все ж таки варто наголосити, що вона позбавлена конкретики, а відтак – потребує уточнення.

Дійсно, реалізація контроль-наглядової функції знаходиться у віданні широкого кола державно-владних органів. Слід підкреслити, що в процесі здійснення контролю та нагляду в публічному управлінні задіяні усі гілки державної влади. І представницькі, і виконавчі, і судові органи влади в тій чи іншій мірі реалізують контроль-наглядові повноваження у сфері публічного управління. Зазначений факт обумовлює потребу здійснення систематизації цих органів.

При цьому, численні спроби систематизувати сукупність суб'єктів контроль-наглядової діяльності мають місце, як на науковому рівні, так і в рамках правового регулювання публічно-правових відносин. Зокрема, з метою упорядкування структури суб'єктів контролю та нагляду у сфері господарської діяльності, Державною регуляторною службою України визначено перелік усіх органів державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, які наділені компетенцією щодо видання підзаконних нормативно-правових актів, з метою реалізації положень Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

До числа зазначених контроль-наглядових органів, відповідно до Листа Державної регуляторної служби України від 10 квітня 2017 року № 2368/0/20-17, віднесено:

– міністерства (Міністерство внутрішніх справ, Міністерство економіки України, Міністерство енергетики України, Міністерство культури України, Міністерство молоді та спорту України, Міністерство охорони здоров'я України, Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, Міністерство соціальної політики України, Міністерство фінансів України, Міністерство освіти і науки України, Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України);

– служби (Державна архівна служба України, Державна служба геології та надр України, Державна служба України з лікарських засобів та контролю за наркотиками, Державна служба України з безпеки на транспорті, Державна служба України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів, Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру, Державна служба України з питань праці, Державна служба України з надзвичайних ситуацій);

– агентства (Державне агентство лісових ресурсів України, Державне агентство рибного господарства України, Державне космічне агентство України);

– інспекції (Державна архітектурно-будівельна інспекція України, Державна екологічна інспекція України, Державна інспекція енергетичного нагляду України, Державна інспекція ядерного регулювання України);

– інші органи державної виконавчої влади України (Пенсійний фонд України, Служба безпеки України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг) [5].

Аналіз вищевказаного переліку органів публічного управління, уповноважених на здійснення контроль-наглядової діяльності дозволяє стверджувати про необхідність його розширення.

Указане стосується органів державної виконавчої влади, які, поряд із компетенцією щодо здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, виконують функцію нагляду і поза сферою господарювання [6, с. 162]. Зокрема щодо державного

санітарно-епідеміологічного нагляду (стосується середовища життєдіяльності людини, відповідно до Положення про державний санітарно-епідеміологічний нагляд, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22.06.1999 №1109 [7]), пожежної та техногенної безпеки (стосується додержання та виконання вимог законодавства у сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, відповідно до п.п. 2 п. 3 Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 №1052 [8]), державного ринкового нагляду (щодо продукції, відповідно до Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» від 02.12.2010 № 2735-VI [9]) та інших.

Також, до числа контрольно-наглядових органів, зазначених у вищевказаному документі, має бути включена Національна поліція, яка виступає в ролі важливого суб'єкта контролю та нагляду.

За обґрунтованим переконанням професора О.І. Безпалової, Національна поліція є ключовим суб'єктом здійснення контрольно-наглядової діяльності [10, с. 16].

Специфіка контрольно-наглядових повноважень Національної поліції розкривається у змісті законодавчих та підзаконних правових актів. Наприклад, відповідно до статті 1 Закону України від 01.12.1994 № 264/94-ВР «Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі», Національна поліція виступає єдиним суб'єктом, наділеним контрольно-наглядовими повноваженнями щодо здійснення адміністративного нагляду, як системи тимчасових примусових профілактичних заходів спостереження і контролю за поведінкою окремих осіб, звільнених з місць позбавлення волі [11]. Проте, окремі положення цього закону також вимагають уточнення правових категорій «контроль» та «нагляд». Зокрема, відповідно до статті 7 коментованого законодавчого акту, адміністративний нагляд здійснюється поліцією. Осіб, щодо яких встановлено адміністративний нагляд, беруть на облік, фотографують, а у разі необхідності у них беруть відбитки пальців. Працівники поліції зобов'язані систематично контролювати поведінку цих осіб, запобігати порушенням ними громадського порядку та прав інших громадян і припиняти їх, проводити розшук осіб, які уникають адміністративного нагляду.

Зазначена норма встановлює перелік заходів, які здійснюються Національною поліцією в межах адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі. При цьому, один із заходів полягає у здійсненні систематичного контролю за поведінкою піднаглядних осіб. Отже, зі змісту вищевказаного положення виходить, що контрольні заходи можуть здійснюватися в межах адміністративного нагляду, тобто звуження меж контрольної діяльності зумовлює її включення до більш широкої, виходячи зі змісту статті 7 цього закону, категорії нагляду. Зазначений підхід вважаємо помилковим з ряду причин, ключовою з яких є така властивість адміністративного нагляду, яка характеризує його як захід забезпечення законності, який здійснюється відносно невідпорядкованих піднаглядних об'єктів. Відтак, включення контролю, як складового елементу нагляду протирічить самій правовій природі наглядової діяльності.

Аналогічний, широкий підхід до розуміння адміністративного нагляду, пропонує й О.А. Петренко, коли зазначає, що «адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі», як правове явище може бути розкрито через призму таких інститутів права, як: складовий елемент загального адміністративного нагляду поліції; елемент індивідуальної профілактичної діяльності; частина правоохоронної діяльності, в контексті протидії злочинності; складовий елемент адміністративного примусу [12, с. 324-325].

Приблизником широкого підходу до визначення адміністративного нагляду також виступає й Х.П. Ярмачі, який тлумачить досліджувану правову категорію, як правоохоронну діяльність зі спостереження за додержанням законності організаційно не підпорядкованими об'єктами, що здійснюється безперервно у зв'язку з виконанням ними спеціальних міжгалузевих норм, правил і вимог, з використанням комплексу адміністративних засобів впливу, з метою охорони громадського порядку, забезпечення громадської безпеки, попередження й припинення правопорушень, відновлення порушених правовідносин і притягнення винних до відповідальності [13, с. 30].

Аналогічного висновку доходить і А.В. Денисова, коли зазначає, що доцільність виділення загального адміністративного нагляду не втрачає актуальності з огляду на те, що органи Національної поліції наділені повноваженнями щодо здійснення превентивної та профілак-

тичної діяльності, спрямованої на запобігання вчиненню правопорушень, що прямо передбачено п. 1 ч. 1 ст. 23 Закону України «Про Національну поліцію». Загальний нагляд органами Національної поліції здійснюється у таких сферах забезпечення публічної безпеки і порядку, як, зокрема, забезпечення безпеки дорожнього руху; дотримання правил дозвільної системи; здійснення охорони об'єктів права державної власності; проведення масових заходів; запобігання дитячій бездоглядності, правопорушенням серед дітей, а також соціального патронажу серед дітей, які відбували покарання у вигляді позбавлення волі [14, с. 23].

Слід зазначити, що визначення класифікаційних характеристик суб'єктів контрольно-наглядової діяльності в Національній поліції не відноситься до нових напрямків наукового пошуку. Проте, враховуючи періодичні організаційно-правові зміни в діяльності Національної поліції, цей напрямок досліджень залишається вельми актуальним.

Окремими вченими здійснено спробу класифікації контрольно-наглядової діяльності органів публічного управління, в залежності від сфери суспільних відносин, яка виступає в якості об'єкту правового регулювання. За таким критерієм виділяють:

- загальнозабезпечувальний адміністративний нагляд, здійснюваний органами Національної поліції;
- спеціальний адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі;
- нагляд за засудженими і особами, узятими під варту;
- нагляд за дотриманням антикорупційного законодавства;
- державний нагляд (контроль) у сфері господарської діяльності;
- державний нагляд (контроль) у сфері телекомунікацій, інформатизації, користування радіочастотним ресурсом та надання послуг поштового зв'язку;
- державний санітарно-епідеміологічний нагляд;
- нагляд у сферах пожежної і техногенної безпеки;
- державний ринковий нагляд;
- контроль у сфері поведінки з відходами та інші види нагляду [6, с. 183].

Висновки. Отже, використовуючи такий класифікаційний критерій, як вид органу (підрозділу) Національної поліції, можемо констатувати, що до числа суб'єктів контрольно-на-

глядової діяльності в структурі Національної поліції відноситься: а) підрозділи превентивної діяльності; б) патрульна поліція; в) кримінальна поліція; г) поліція охорони (щодо охорони об'єктів права державної власності).

При цьому, за організаційно-правовим статусом, зазначені органи поліції поділяються на такі, що: а) функціонують у складі територіальних органів поліції (підрозділи превентивної діяльності, підрозділи кримінальної поліції); б) мають статус міжрегіональних територіальних органів поліції (патрульна поліція, поліція охорони).

За ознакою визначеності об'єкта адміністративного нагляду суб'єкти контрольно-наглядової діяльності в Національній поліції поділяються на таких, які: а) здійснюють контрольно-наглядову діяльність стосовно невизначеного кола піднаглядних об'єктів (щодо обов'язку дотримання загальних паспортних, протипожежних, санітарних, митних правил, правил дорожнього руху); б) здійснюють нагляд за дотриманням ліцензійно-дозвільних вимог, встановлених відносно визначеного кола піднаглядних об'єктів.

Спираючись на висловлені класифікаційні характеристики, спробуємо систематизувати сукупність суб'єктів контрольно-наглядової діяльності в органах Національної поліції наступним чином:

- за видом органу (підрозділу) Національної поліції: а) підрозділи превентивної діяльності; б) патрульна поліція; в) кримінальна поліція; г) поліція охорони (щодо охорони об'єктів права державної власності);
- за організаційно-правовим статусом органів (підрозділів) поліції: а) функціонують у складі територіальних органів поліції (підрозділи превентивної діяльності, підрозділи кримінальної поліції); б) мають статус міжрегіональних територіальних органів поліції (патрульна поліція, поліція охорони);
- за визначеністю об'єкта адміністративного нагляду органу (підрозділу) поліції, які: а) здійснюють контрольно-наглядову діяльність стосовно невизначеного кола піднаглядних об'єктів; б) здійснюють нагляд за дотриманням ліцензійно-дозвільних вимог, встановлених відносно визначеного кола піднаглядних об'єктів;
- за сферою суспільних відносин: а) забезпечення безпеки дорожнього руху; б) дотримання правил дозвільної системи; в) здійснення охорони об'єктів права державної власності; г) проведення масових заходів; д) запобігання дитячій бездоглядності, правопорушенням серед

дітей, а також соціального патронажу серед дітей, які відбували покарання у вигляді позбавлення волі.

Проведена автором систематизація суб'єктів контрольної-наглядової діяльності в Національній поліції України дозволяє сформулювати визначення досліджуваного поняття як системи органів (підрозділів) Національної поліції, наді-

лених публічно-сервісними та юрисдикційними повноваженнями, які реалізують у встановленому законом порядку правоохоронні функції, шляхом перевірки відповідності фактичного стану підконтрольного об'єкта вимогам правових актів, з метою недопущення або своєчасного виявлення та усунення порушень законодавства.

Список використаної літератури:

1. Мачуська І.Б. Адміністративно-правові засади контрольної-наглядової діяльності у сфері надкористування в Україні: дис...доктора юрид. наук : 12.00.07 / Національний авіаційний університет. Київ, 2021. 432 с.
2. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності: Закон України від 05.04.2007 № 877-V. *Відомості Верховної Ради України*. 2007. № 29. Ст. 389.
3. *Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII. Відомості Верховної Ради*. 2015. № 2-3. Ст. 12.
4. Авер'янов В.Б. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики / За заг. ред. В.Б. Авер'янова. К.: Факт, 2003. 384 с.
5. Щодо забезпечення підготовки та подання проектів Уряду про затвердження, внесення змін, доповнень або скасування критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю): Лист Державної регуляторної служби України від 10 квітня 2017 року № 2368/0/20-17. Сайт Державної регуляторної служби України. URL: <https://www.drsgov.gov.ua/>.
6. Денисова А.В. Теоретико-правові та організаційні основи адміністративного нагляду органів виконавчої влади України : дис....доктора юрид. наук : 12.00.07 / Одеса, 2019. 480 с.
7. Про затвердження Положення про державний санітарно-епідеміологічний нагляд в Україні: постанова Кабінету Міністрів України від 22.06.1999 № 1109. *Офіційний вісник України*. 1999. № 25. Ст. 1178.
8. Про затвердження Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій: постанова Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 №1052. *Офіційний вісник України*. 2015. № 102. Ст. 3514.
9. Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції: Закон України від 02.12.2010 № 2735-VI. *Офіційний вісник України*. 2010. № 101. Ст. 3602.
10. Безпалова О.І., Джафарова О.В., Шатрава С.О. Поліцейська (адміністративна) діяльність : навч. посіб. Харків, 2020. 396 с.
11. Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі: Закон України від 01.12.1994 № 264/94-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 52. Ст. 455.
12. Петренко О.А. Суть адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, в системі адміністративного примусу. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2012. № 1. С. 323-332.
13. Ярмачі Х.П. Адміністративно-наглядова діяльність міліції в Україні : [монографія] / Х.П. Ярмачі. Одеса : Астропрінт, 2006. 334 с.
14. Денисова А.В. Систематизація видів і суб'єктів адміністративного нагляду органів виконавчої влади. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.; Юриспруденція*. 2017. № 27. С. 22-25.

Koziakov R. S. The system of subjects of control and supervision activity in the National Police of Ukraine

The article defines the system of subjects of control and supervision activity in the structure of the National Police, which include: a) units of preventive activity; b) patrol police; c) criminal police; d) security police (regarding the protection of objects of state ownership). Subjects of control and supervision activities in the bodies of the National Police are systematized by: type of body (subdivision) of the National Police; organizational and legal status of police bodies (subdivisions); determination of the object of administrative supervision of police bodies (units); the sphere of public relations. The structuring of the specified entities by organizational and legal status was carried out into those that: a) function as part of territorial police bodies (preventive activity units, criminal police units); b) have the status of interregional territorial police bodies (patrol police, security police). It was established that, based on the certainty of the object of administrative supervision, subjects

of control and supervision activities in the National Police are divided into those who: a) carry out control and supervision activities in relation to an unspecified range of supervised objects (regarding the obligation to observe general passport, fire prevention, sanitary, customs rules, traffic rules); b) supervise compliance with license and permit requirements established in relation to a defined range of objects under supervision. The concept of subjects of control and supervision activity in the National Police of Ukraine is defined as a system of bodies (subdivisions) of the National Police, endowed with public service and jurisdictional powers, which implement law enforcement functions in accordance with the procedure established by law, by checking the compliance of the actual state of the object under control with the requirements of legal acts, with the aim of preventing or timely detection and elimination of violations of legislation.

Key words: *control and supervision activity, National Police, units of preventive activity, patrol police, criminal police, security police.*